

Ropan po zelo kratki in mučni bolezni, spreviden s svetimi zakramenti za umirajoče, je za vedno zatisnil svoje oči v najlepših letih v 26. letu. Težko ga bodo pogrešali ubogi starši, ker je bil zelo delaven na polju in pri živini. Po cesti skozi Trnovlje je prijezdil konje. Med tem so prišli fantje nekje v Trnovljah do kratkega prepira in je nastal pretep. Eden od fantov ga je pičil z namiznimi vilicami v levo ramo. Radi vboda je nastalo zastrupljenje krvi, pridružil se je tudi šen in je 11 dni nato umrl. Naše sožalje staršem, bratom in sestram!

St. Peter pri Mariboru. Velikega slovenskega tabora v Mariboru prihodnjo nedeljo 9. avgusta se šentpeterčani udeležimo v velikem številu. Zbirališče po rani službi božji pred cerkvijo. Tu se nam pridružijo tudi sosedje od Sv. Barbare v Slov. gor., z Dupleka, Grušove, nakar odkorakamo na čelu v Maribor. Taborske znake dobite na zbirališču. Pokažimo to pot, da smo Slovenci in da Slovenci tudi ostanemo. — Občinske ceste v Metavi in zvezne skozi Nebovo in Trčovo so v takšnem stanju, da so skoraj nesposobne za cestni promet. Naj občina spravi ceste vsaj v tak stan, kakor so bile pred letom 1930. Saj se od tega časa ni prav ničesar napravilo. Prosimo pa tudi nadzorno oblast, da da nalog občini, da se tudi za ceste v Metavi pobriga. — Med odlikovanci ob priliki 60letnice lavantinskega knezoškofa je tudi naš g. župnik imenovan za kn.-šk. duhovnega svetovalca. šentpeterčani svojemu duhovnemu očetu k temu odlikovanju najprisrčneje častitamo!

Sv. Barbara v Slov. gor. Pretekli ponedeljek, dne 27. julija, je naš g. župnik Josip Potočnik obhajal jubilej srebrne sv. maše. Že na predvečer je g. jubilaru v prisotnosti občinskega odbora z lepim nagovorom izročil vrli predsednik občine g. Kajnih lepo izdelano diplomu, s katero je bil preč. imenovan častnim občanom občine Korena za 18letno nesebično, požrtvovalno delovanje tudi na kulturnem in gospodarskem polju med tukajšnjimi župljani. Pevski zbor je zapel podoknico, grmeli so topiči, pritkavali zvonovi, začarali so kresovi ter naznanjali preko mej Barbariške župnije slovesnost srebrne sv. maše. Na dan jubileja smo pa kar tekmovali med seboj. Ob slovesnem vходу v cerkev je delala špališ solska mladina pod vodstvom g. učiteljev in učiteljic, polnoštevilno so bili navzoči Marijin vrtec in Marijina družba z zastavami, občinski odbor, gasilska četa; vse se je poklonilo svojemu dušnemu pastirju. Lepa prostorna cerkev sv. Barbare je bila ta dan nabito polna. Prihitele je ta dan na lepi hriboček Sv. Barbare petnajst gosp. duhovnikov sobratov, kar je slovesnost še posebej povzdignilo. Lep je bil prizor, ko je g. jubilar daroval srebrno sv. mašo ob asistenci dveh mlajših duhovnikov, bivših svojih učencev. Tudi »Slov. Gospodar« se pridružuje župljanom, ter dobremu gospodu iskreno želi: Vsemogočni naj ga ohrani krepkega, zdravega, zadovoljnega do skrajnih mej življenja, da bi dočakal še jubilej zlate sv. maše.

Hajdina. Med nepotrebne reči na svetu spada gotovo tudi društvo, ki se skriva pod stanovskim imenom. Sraka s pavovim perjem. Člani tega društva so po veliki večini ne-kmečki ljudje; so namreč slikarski, kolarski, pekovski vajenci, gostilničarske device, najemniki, čevljarji, le dva člana sta kmečka sinova, seveda plemenitejša krvi! In čujte, to ne-kmečko društvo je v nedeljo dne 26. julija slavilo kmečki praz-

nik. Pri prvi gostilni v vasi so se zbirali, nato so s kosami in grabljami in bogzna s kakšnim orodjem, z godbo na čelu korakali na drugi konec vasi in se zatekli na gostilniški vrt. Vpitja je bilo več ko na pustnih maškeradah od treh let skupaj. Domače ljudstvo se je odtegnilo temu slavlju, a kolikor so že kot sosedje morali gledati košnjo, so dejali, da se to ne vrši v zmislu nauka Kristusovega, ampak po navodilih sovražnikov Cerkev; ime je postranska stvar. Tudi govorniki so pokazali svoje strupeno sovraštvo do Cerkev in do avtoritete, ploskati jim je morala pa tudi šolska deca, ki so si jo privabili na prireditve z raznimi lažmi. Potem se je do polnoči pilo in peo, igralo in plesalo in še in še... To je kultura, ki bo kmeta odrešila, kaj ne? Toda, se že jasni; ljudstvo, ki je bilo sprva navdušeno za to importirano kulturo, že spregleduje in hrble obrača nekmečkemu gibanju nekmečkih ljudi!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Občinske volitve so razpisane na dan 30. avgusta. Volilna borba se je že pričela. Prejšnji oblastniki v občini se pripravljajo, da zopet zasedejo svoje stolce: eden se baha, da bo žrtvoval par volov za agitacijo, drugi pa jurje, in tako bo že pijača za nakup duš, to je: glasov. Tako namreč modrujejo. A upamo, da velika večina volilcev v teh par mesecih še ni pozabila, kako so ti mogočnjaki zrali na občini gospodariti, da ni bilo njim v škodo, in pa tudi to, s kakšnim nasiljem so nastopali pri zadnjih občinskih volitvah, da so le zmagali. Volilci, edinost in sloga!

Apače pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Naša mlada gasilska četa si je dogradila svoj dom. Ob slovesni blagoslovitvi je pokrovitelja, g. ministra dr. Kreka, zastopal g. minister v pok. Ivan Vesenjaki, ki je Apačanom posebno dobro znan, ker si je ob strašnem požaru na Vidovdan pred 10 leti neumorno prizadeval, da je tolikim bednim pogorelcem izposloval in izprosil izdatnih podpor. Za domačim g. župnikom, ki je dom blagoslovil, je tudi g. minister izpregovoril lepe besede na mlado gasilsko četo, vse Apačane in še zlasti na mladino. Gasilec želimo, da si morejo kmalu nabaviti vso potrebno opremo!

Velika Nedelja. Ko obhajamo letos sedemstoletnico naše fare, ne smemo pozabiti naših rajnih. Poleg drugega bo treba urediti tudi grobove na pokopališču, da obnovimo in olepšamo naše zadnje počivališče. Cuden in mučen vtis dobi sleherni, ki pride na pokopališče in vidi neurejene grobove, čez nje rasti plevel in travo, ki se mora potem kositi in uporabiti krma, zrasla na naših svojcev grobovih. Ali ni mesečno niti deset minut časa, da bi kdo iz hvaležnosti in pijetnega čuta do svojcev izpulil plevel z grobov?! Saj ni res, da mora samo za velike praznike biti pokopališče lepo. Ne samo za Vse svete, temveč tudi med letom — kar je ob obilnosti rož še bolj mogoče — bodi naše pokopališče cvetoč vrt, kamor bo z globokim spoštovanjem stopal sleherni domačin in tujec. Ob 700-letnici, ko se bomo spominjali mrtvih kakor ob Vseh svetnikih, se npr. prošate vsi, da pripravite grobove svojcev, jih označite in okrasite s cvetovi, da bo naša božja njiva pravi in lepi cvetoč raj.

Križevci pri Ljutomeru. Dne 30. avgusta imamo v tukajšnji občini občinske volitve. Vsi volilci zavedajte se, da so volitve v občinsko upravo velike važnosti. Zato vsi na volišče in volite moče, katere si boste sami izbrali, poštene, pravilne in tudi delavoljne člane JRZ.

Križevci pri Ljutomeru. Dne 15. avgusta se vrši pri nas kmečki tabor za Murško polje in za Slovenske gorice. Vabljeni ste vsi člani krajevnih kmečkih zvez iz Ljutomerskega okraja, da se spoznamo ter da usmerimo svoje moči in želje v

enoten program za bodoče naše delo. Ob 8. uri bo sv. maša v župni cerkvi. Ob pol devetih otvoritev tabora, na katerem govorijo gg. minister Kulovec iz Ljubljane, minister Vesenjaki iz Maribora in Janžekovič iz Ormoža. Ob 10. uri volitev odbora okrajne Kmečke zveze. Vsi predsedniki in tajniki krajevnih Kmečkih zvez v okraju so vabljeni, da se zanesljivo udeležijo teh volitev. Na delo torej za našega kmeta!

St. Andraž pri Velenju. List »Domovina«, ki prihaja v našo občino po zaslugi nekega JNS-arja, je v zadnji številki objavila neko neumestno kritiko glede imenovanja naše narodne šole. Ne da bi se smatrali dolžnim odgovarjati na ta dopis, vendar poudarimo, da so časi, ko je komandiralo par JNS-arjev našo občino in šolo, minili. Ugotavljamo to-le: Narodna šola je ljudska šola in le ljudstvo ima po svojih res izvoljenih zastopnikih pravico odločevati, kako naj se ta šola imenuje. Mi nimamo ničesar proti dosedanjemu nazivu. Hočemo le, da istega določi ljudstvo, ker komandirati se ne pustimo od nikogar.

Šmartno ob Paki. Že parkrat se je dogodilo, da so neki fantje, ki se ob sobotah zvečer zbirajo pri nekih vajah, po vasi kričali in vpili okoli polnoči. To se je zopet zgodilo pretečeno soboto 25. t. m. Kričali so do 3. ure zjutraj. Prav nič se ne brigajo, kaj rečejo mirni prebivalci, kako sodijo o njih omiki tukajšnji letoviščarji, častniki, ki se tu nahajajo itd. Prosimo županstvo, naj te »tiče« poduči, kako se morajo obnašati, ter jih zaradi motenja nočnega miru kaznuje. Imen ne bo težko zvedeti, saj je vsem dobro znano, kje se zbirajo in kdo so. Tudi se naj strogo postopa proti gostilničarjem, kateri dajejo pijačo čez policijsko uro. Prosimo, da se energično ukrene vse potrebno, da bo red in ponoči mir.

Velika Pirešica. Gasilska četa v Pernovem priredi na lepo nedeljo sv. Ožbalda dne 9. t. m. gasilsko veselico v gasilskem domu v Pernovem. Čisti dobiček je namenjen za pokritje dolgov na gasilskem domu. — Sadjarska podružnica v Galiciji je imela dne 26. julija v Zavrhu pri Matevžu superger svoj srečolov, katerega uspeh je bil zadovoljiv. Dobiček je šel za ureditev in vzdrževanje podružnične drevesnice. — Mladeniška organizacija v Gornji Ponikvi se pripravlja na lepo slovesnost na dan 15. avgusta t. l. in misli imeti blagoslovitev novega mladeniškega prapora. — Smola dveh tatov. Dne 30. julija popoldne sta pri Peteku v Pirešici ukradla dve moški obleki ter približno 400 Din gotovine. Toda ta plen ni bil dolgo v njuni posesti, ker ju je žandarmerija v Mozirju zalotila pri prodajanju oblek ter pri pijančevanju. Bila sta takoj aretirana ter pripeljana na žandarmerijsko stanico v Žalcu, od koder bosta predana sodišču. Okradeni Josip Obza je dobil še nazaj vso okradeno obleko in še tudi nekaj denarja, a ostanek pa sta tata porabila za potnino.

Sladka gora. Običajno romanje k Materi božji na Sladko goro se vrši tudi letos v dneh od 12. do 14. avgusta. Zunanost Marijinega svetišča je letos popravljena in bo gotovo razveselila romarje, ko ga ugledajo. Še notranjost (lepe Jelovškove freske) čaka obnovitve in veliki zvon bi še radi, da bo klical v hišo božjo in k Materi naši. Ko se še to posreči, bo Sladka gora zopet daleč na okrog najlepša in najbolj privlačna božja pot. S pomočjo romarjev je bila zgrajena ta impozantna cerkev, naj se je še tudi zdaj spomnijo vsi še živeči romarji, naj pomorajo k njej, ali če sami ne morejo, pošljejo svoj dar za prenovitev cerkve, oziroma za nabavo večjega zvona, da ne bo en zvonik čisto prazen. Ganljivo je gledati romarje iz Prekmurja, ki pridejo tako daleč paš, pretresljivo

je, ko se razvrstijo po celi cerkvi in leže v prepleti pesmi pozdravijo Marijo, presunljivo, ko zapuščajo 14. avgusta cerkev s pogledom vedno uprtim na Marijin oltar, s solzami v očeh in z nežno poslovnostjo pesmijo na ustnih. Tako mirnih, skromnih in pobožnih romarjev si veliko želimo in vabimo, naj zopet letos pridejo, kate-ri količkaj morejo. Žrtev je gotovo mnogo, pa dušnih koristi tudi. Prisrčno vabljeni pa so tudi častilci Matere božje od blizu, zlasti iz vseh sosednjih župnij, da se odtrgajo vsaj za en dan od vsakdanjega dela in skrb pa posvetijo skrb svoji duši v romanju k Materi božji na Sladko goro!

Sv. Marjeta pri Rimskih toplicah. Tukaj imamo letno štiri sejme, ki se zadnji čas vedno bolj uveljavljajo. Tudi zadnji sejem dne 15. julija je bil dober. Da se ne morejo tukajšnji sejmi bolje razviti, je razlog v tem, ker ni tukaj mostne tehtnice za tehtanje živine. Prav bi bilo, da bi se za to pobrigala občina Sv. Krištof ali pa Marija Gradec, lahko pa tudi obe skupaj. Je vse eno, ali je tehtnica pri postaji Rimske toplice v Marijagraški občini ali pa v Smarjeti v Krištofski občini.

Lokavci pri Rimskih toplicah. Najhujše smo bili letošnje leto prizadeti po vremenskih nezdah v celem okraju ravno pri nas. Dne 17. maja je toča okrog cerkve sv. Kolumba vse pobelila. Še hujšo škodo pa je povzročil naliv na Petrovo 29. junija, ko je z naših bregov odneslo vso rodovitno zemljo. Istotako je bila po nalivu prizadeta tudi sosednja katastralna občina Poneče, kjer jim je skoro popolnoma uničilo občinsko cesto, ki pelje na banovinsko cesto proti Rimskim toplicam. Vsled tega prosimo pomoči javne oblasti.

Laško. Dne 25. julija je obhajal 40letnico mašništva monsig. dr. Franc Kruljc, dekan v Laškem. Rojen je bil 11. 5. 1873 v Dobovi pri Brežicah, v mašnika posvečen 25. 7. 1896 po treh letih teoloških študij; 8. 5. 1909 je bil na graški univerzi promoviran za doktorja teologije. Od leta 1897 do leta 1903 je služboval kot kaplan v Smartnem pri Saleku, v št. Ilju v Slov. goricah in v Zalcu, od leta 1903 do 1907 pri sv. Magdalen v Mariboru, od leta 1907 do leta 1909 pa v mariborski stolnici. Istega leta 1. 3. je bil ustoličen za nadžupnika in dekana obširne laške dekanije, katero vodi že 27 let. Dekan g. dr. Kruljc je mož jeklenega značaja in neumorne delavnosti. Marsikomu znana znamenita laška cerkev, ki je bila precej zapuščena, je po njegovih zaslugah že temeljito popravljena od zunaj; sedaj se pa popravlja v notranjosti, kjer se bodo odstranili nepotrební zidovi. Nad 900 let stara cerkev bo nudila novo sliko. G. jubilant izven cerkve posebno deluje kot vodja cerkvenih organizacij, kakor Marijinih družb, tretjega reda in Katoliške akcije itd. Dekan dr. Kruljc se udeležuje ne samo kot goreč cerkven govornik; izpod njegovega peresa je izšel molitvenik »Priatelj možem in mladenci«, ki je obenem pri stanovsko podučna knjiga za našo moško mladino. Leta 1927 je spisal šmarnice »Marija, vzor človeškega življenja«. Za svoje vzorno udeleževanje na dušnopastirskem polju je bil imenovan od strani višje cerkvene oblasti za papeževnega tajnega komornika. G. jubilantu, ki je še čil, zdrav in mladosten, čeli cela nadžupnija kakor tudi vsa dekanija. Že bi dočakal svoj zlati duhovniški jubilej v blagor vdanih mu župljanov. Bog ga ohrani do skrajnih mej življenja!

Sv. Rupert nad Laškim. Jaka: Ali si že slišal, Miha, da so naši sosedje Kalobčani svojo občino, katero so jim pofarji 1. 1933 vzeli, sedaj spet nazaj dobili? Miha: Res je, Kalobčani so se z malimi izjemami postavili kakor en mož, za-

htevali svojo pravico, in oblast je popravila krivico in jim priznala pravice. Jaka: Kako da Ruperčani še nadalje hrepenijo po lastni občini in da ni upanja, da bi se tudi njim vrnila pravica? Miha: Veš, Jaka, če brat brata izda, se mora zgoditi to, kar se je zgodilo Ruperčanom. Vsak pameten Ruperčan, ki danes na lastni koži vedno bolj čuti krivico, ki se je 1. 1933 zgodila naši stari občini, katero so razrezali na posamezne kose, vsak pameten človek danes obžaluje svojo zaspanost! Naši možje, ki so sicer dobri, pa so se dali preslepiti od širokoustnih samostojnežev, da so preklicali svojo besedo, dasiravno je nad 70% vseh bivših občanov zahtevalo staro občino. Vendar pa je nasprotnikom uspelo, da so premotili naše ljudi. Jaka: Jaz pa še vedno upam, da bo oblast poslušala pravične ljudi, ne pa politične mešetarje in bo ugodila veliki večini 70% vseh občanov! Miha: Bog daj, da bi tudi v naši občini zavladała zopet pravica, saj smo siromaki že itak zadosti veliki!

Kako naj krajevne Kmečke zveze praktično delajo?

(Konec.)

Poleg tega bolj propagandnega dela pa je treba takoj začeti tudi s praktičnim. Poskrbite, da se bo izdelal približni načrt (idejna skica) in približni proračun. Ugotovite, kdo vse je dolžan prispevati za to napravo in sploh, kako urediti financiranje tako, da interesi ne bodo preveč obremenjeni.

V tej zvezi moram pa še nekaj silno važnega omeniti. Nobena stvar ali naprava na svetu ne more zadovoljiti vseh ljudi, vsaj ne v enaki

meri. Poleg tega pa nam ne manjka ljudi, ki se vsled svoje starokopitnosti ali zavisti čutijo poklicane, da ovirajo sleherni napredek. Okrog takih se začnejo polagoma zbirati tudi ostali nasprotniki. Tako imamo brž dve akciji: Za in proti, in potem pobiranje podpisov, vloge, protesti, deputacije, — eni za, drugi proti. Koliko jeze in preprirov, koliko brezuspešnega dela!

Zato Vas nujno opozarjamo, da pri vsaki taki akciji morebitna nesoglasja med seboj poravnate, oz. nezadovoljneže in nergače na kak drug način potisnete v kot, da se boste lahko opirali na močno večino prebivalstva oz. interesentov.

V svojih pisemnih vlogah in prošnjah se ne smete omejiti le na to, da za neko stvar prosite ali jo zahtevate. Prošnjo ali zahtevo je treba vsestransko utemeljiti in opremiti s podatki v smislu prednjih navodil. Osebnostno pa intervenirajte le v izrednih slučajih.

Pri Vašem delu bodite vztrajni!

Stari znani pregovor pravi: Nobeno drevo ne pade pod prvim udarcem. Nobena, zlasti večja, stvar ne more biti izpeljana brez dolgotrajnega dela in priprav. Zavedajte se tega in nato opozarjajte tudi druge člane, ker se le prerado zgodi, da postanejo nestrpni.

Krajevne kmečke zveze! Na delo! Potrudite se in sestavite čimprej svoj delovni načrt! Pošljite ga na vpogled Osrednji pisarni Kmečke zveze. Iz štajerske pa okrožni pisarni KZ v Mariboru, Aleksandrova cesta 6-I. Tisto organizacijo, ki si bo med prvimi izdelala dober program, bomo na tem mestu javno pohvalili.

Navodila za praktično delo krajevnih Kmečkih zvez pa s tem seveda še zdaleka niso izčrpana. Zato se bomo ob priliki še kaj pomenili.

Ž e n s k i s v e t

Mati — vzgojiteljica.

(Nadaljevanje.)

Otrok ima vse polno dobrih in slabih nagnenj, ki se potem v danih prilikah dalje razvijajo. Čim vestnejša in boljša vzgojiteljica je mati, tem manj se bodo kazale otrokove slabosti, ker bo pač vsa vzgoja usmerjena v dobro, pozitivno plat, ki bo dajala prednost razvoju dobrih sil v človeku.

Slabe lastnosti, katerih ne sme mati nikdar spregledati in jih mora dosledno zatirati, so: laž, iz nje izvirajoča krava, trma in surovost.

Odkod in zakaj se pojavi pri otroku laž? Tu je več vzrokov. Če se je mati res posvetila svoji sveti dolžnosti — vzgoji, ji pač ne bo težko odkriti pravih virov in poiskati leka bolezni.

Morda obdaja otroka lažno ozračje že v domači hiši? Če nista oče in mati odkritosrčna do vseh, če otrok opaža prijaznost in sladkobesednost pred očmi drugih, za njih hrbtom pa obratno — moremo li potem pričakovati iskrenosti od otroka, ki je najboljši opazovalec in posnemovalce?

Dostikrat je res težko priznati resnico in ostati pri njej, a vseeno je lažje, kakor biti priča otrokovega spoznanja, da so njegovi starši lažnivci. Lažniva okolica izredno naglo vpliva na otroka, ki se ji prilagodi, da niti sam ne ve, kdaj. Starši, ki svojemu otroku obljubljajo vse mogoče, a nikdar ne izpolnijo tega, ga navajajo v laž. Naš veliki vzgojitelj Slomšek je dejal: »Lažnivci in lažnivke si izredijo, ako jim obetaš, pa ne daš; ako vpričo otrok drugim obljubiš, pa obljube ne izpolniš; če otroka prehujo primeš, kadar kako škodo naredi; če se ti dobro zdi, kadar otrok prav na debelo govori, pristavlja in

hahlja, več pove kakor je res; kadar oče otrokom naroči: materi tega ne pravi, to zamočati; ako jim pomagaš, da se izgovarjajo, ali jih celo pohvališ, da so se tako zvito odsekali, ako jim daješ med lažnivce hoditi in jih poslušati.«

Starši, ljubite vi sami odkritost in ne bo vam težko vzgojiti poštenih, resnicoljubnih ljudi!

Pri nekaterih otrocih opazimo izredno razvito domišljijo, ki jih privede tudi tako daleč, da v svojem pripovedovanju ne ločijo več resnice od izmišljotine. Tak otrok živi v svojem čudovitem pravljicnem svetu, ki mu ga pa ne smemo prehitro iztrgati, temveč ga moramo polagoma uvajati v resnično življenje. Nikdar ne smemo otroka v takem slučaju kaznovati, ampak ga lahko opozorimo, da ni vse to resnično, kar nam pripoveduje.

Otrok se zlaže pogosto tudi iz strahu. Včasih se mu kaj ponesreči, da kaj razbije ali podobno, in si tega ne upa priznati. To je dokaz, da naša vzgoja ni pravilna. Otroka moramo vzgajati v zaupanju, da bo vedno našel pri nas razumevanje in ljubezen, ne pa nevolje, obsojanja ter kazni, tako da si nam drugič ne bo upal priznati svojega dejanja, ampak si bo izmislil vse mogoče laži. Vzgojiteljica mora znati pravično presoditi vsa otrokova dejanja, potem je lahko uverjena, da ji bo odkritosrčno priznal svoj prestop, zlasti še, če bo našel pri njej zadostno mero ljubezni.

Posebno pozornost moramo posvetiti laži, ki izvira iz prijateljstva. Ta laž se pojavlja največ v šoli ali v zavodih, kjer biva dosti gojencev skupaj. Zalotimo jo pa tudi v domači družini, ko pomaga otrok na ta način svojemu bratu ali tovarišu pred kaznijo in ga zagovarja na vse mogoče načine ter ne prizna njegovega prestopa.